

FOTO MARKO JURINEC/PIXYSELL



Koja je to moneta kojom su Britanci "potkusurili" Slovence? Ona se zove obećanje buduće pozicije lidera u EU. Ulazak Hrvatske u EU nisu mogli ostvariti iako se Britanija do zadnjeg dana trudila da 1. srpnja 2004. ne bude definiran kao datum ulaska. Komitet te politike se nastavlja, što je bilo posve razvidno iz iste slovenskih parlamentaraca u odnosu na rezoluciju o Šešelju. Sad je agenda spriječen ulazak Hrvatske u Schengen...

Andrej Plenković mora se čuvati ovog i ovakvog vodstva HDZ-a koje "kažnjava" svaki međunarodni uspjeh, što smo vidjeli na primjeru Davora Stiera i u potpunom odricanju od Davora Božinovića

ZASTUPNICI U EP-U PORAZILI POLITIKU BRITANIJE ZA BALKAN - kojoj je Slovenija katalizator!

Europski parlament prošloga tjedna je izglasao Rezoluciju "Srbija, slučaj optuženog ratnog zločinca Vojislava Šešelja". Tekst rezolucije koja je prošla nekoliko verzija i "čišćenja" sastavio je zastupnik HDZ-a/EPP-a Andrej Plenković. Bez teških izraza i s jasnom tendencijom pomoći Srbiji na njezinom teškom europskom putu, Plenković je ulogu odigrao briljantno, kao izverzirani diplomat, što je bio dok nije ušao u politiku. Taj izvanserijski HDZ-ovac odradio je uz potporu svih zastupnika iz Hrvatske odličnu stvar kojom je ujedno delegitimirao sve poteze svojih stranačkih kolega kod kuće - od tendenciozno ostrašćenih govora u Saboru prilikom donošenja saborske deklaracije, koje je bilo potpuno nepotrebno jer slučaj Vojislava Šešelja nije međudržavno srpsko-hrvatsko pitanje, već pitanje općih europskih vrijednosti i načela, pa sve

do stvarno "udbaške" akrobacije sa Šešeljem kod Bujanca, do kvalifikacija Kolinde Grabar Kitarović kako bi ona zbog Šešelja "povukla veleposlanika u Beogradu u Zagreb na konzultacije" (Čemu?!?! takvi drastični potezi se ne troše na jednog ratnog zločinca, već na ultimativne međudržavne stvari). Zato se mladi i pametni Plenković mora čuvati ovog i ovakvog vodstva HDZ-a koje "kažnjava" svaki međunarodni uspjeh, što smo vidjeli na primjeru Davora Stiera i u potpunom odricanju od Davora Božinovića.

PLENKOVIĆ I DRUŠTVO OČITALI LEKCIJU MINISTRICI PUSIĆ

Hrvatski europarlamentarci na čelu s Plenkovićem kao spiritus movensom, osim svim tim unutarnje i vanjskopolitičkim neznicama, postavivši stvar tamo gdje treba, a to je Europski parlament, dali su lekciju prvoj među jedna-

kima kad je neznanje u pitanju - Vesni Pusić. Ministrica vanjskih poslova, čija je prva reakcija uvijek onakva kao da je ministrica SFRJ, je u prvoj izjavi kazala da se u stvar oko Šešelja nemaju što miješati institucije države, umjesto da je taj problem - problem nereagirana jedne države koja je započela pregovore s EU-om - odmah stavila na hitnu agendu Vijeća ministara vanjskih poslova EU-a. Dio hrvatske javnosti, koji je po primitivnim reakcijama kojima je u jednom trenutku počeo veličati Šešelja pokazao da se uopće ne razlikuje od srpske, također nije shvatio da je slučaj Šešelja i njegova divljanja duboko europsko pitanje. Taj dio naše javnosti je pokazao da uopće ne razumije da je EU naš gabarit i da je Hrvatska zemlja EU članica. Zato, prije svega zbog edukativnih razloga i poticanja zdravog razuma kod onih koji su Šešelja pretvorili u mesiju "koji govori istinu o Pusićki i Jospovi-

Slovenija je u EU ušla još više nelustrirana od Hrvatske velikim proširenjem 2004. U rog britanske politike puhali su svi slovenski političari bez razlike. U godini završetka hrvatskih pregovora blokadom zbog graničnog pitanja bila je glavni instrument Londona u pokušaju vraćanja Hrvatske u zapadno-balkanski paket...

ću" - vrijedi izvrstan tekst rezolucije o Srbiji, iz kojeg - unatoč brojnim intervencijama nije izbačen nijedan bitan element - objaviti u cijelosti, (vidi tekst u okviru).

Izvrstan tekst Rezolucije, izuzmemo li "egzotičnog" zastupnika ultradesničarske Zlatne zore Georgiosa Epiteideiosa iz Grčke, koji je veličao Šešelja uspoređujući ga s "mučeništvom" njegova stranačkog šefa koji je, tvrdi, isto kao i Šešelj u zatvoru završio zbog verbalnog delikta, njemačkog socijalista Josfa Weidenholreza čiji cijeli govor je bio intoniran u stilu "razbili ste nam našu najdražu igračku - Jugoslaviju", te donekle razumljivu suzdržanost Nijemca McAllistara - izvjestitelja za Srbiju i Slovaka Kukana - predsjednika Međuparlamentarnog odbora EU-Srbija (obojica su pučani), Rezoluciju su podržali zastupnici svih političkih grupacija u Europskom parlamentu. Čak i Englezi,

Ivo Vajgl stasao je kao novinar u dopisništvu Tanjuga u Ljubljani. Bio je očito provjeren kadar - postao je dopisnik RTV Ljubljana i Dela iz Trsta, a potom se vratio u Tanjug, koji ga je poslao u Bonn. Karijeru je nastavio kao jugodiplomat (uskratio vizu Zdravki Bušić), a raspad Jugoslavije je dočekaao kao šef Ureda za medije Sekretarijata inostranih poslova SFRJ...

Cameronovi torijevci okupljeni u ECR-u u kojem je i Ruža Tomašić - grupaciji koju su upravo oni i osnovali nakon što su napustili pučane.

Oni čija je politika sve ovo i zakuhalo samo nisu propustili kazati da "treba ostaviti otvorena vrata hrabrom narodu Srbije". Britanska politika - u što smo se uvjerali bezbroj puta tijekom hrvatskih pregovora - uvijek ima svog vjernog jockera za operativno provođenje svojih planova - Sloveniju. I to na način da Slovenija zakuha i digne tenzije. Tako je bilo i sada.

SLOVENCI - TRBUHOZBORCI BRITANSKE POLITIKE ZA BALKAN

Osudjujući Šešeljev govor mržnje, jer se od europskih vrijednosti ne smiju odmicati, rezoluciju nisu podržali slovenski liberal Ivo Vajgl i socijaldemokratkinja Tanja Fajon. Fajon, koja je inače bila članica koordinacijskog odbora za ovu rezoluciju ispred svoje grupacije, nije se ni pojavila na glasovanju. Prije toga poslala je svojim kolegama iz socijaldemokratske grupacije obavijest da neće doći jer da je rezolucija onakva kakvu

želi EPP, da nisu uvaženi njezini prijedlozi i da neće dopustiti da se u EP-u rješavaju unutarnja pitanja Hrvatske i stvari iz prošlosti. Rezoluciju je nazvala "personalnom, što nije praksa EP-a".

Ti elementi otprilike stoje i u priopćenju s kojim se javno oglašila, a na kojeg se 95 posto zastupnika uopće nije osvrnulo. Stav Tanje Fajon je zapravo istovjetan stavu kojeg ovih dana kao papagaji po srpskim medijima ponavljaju svi tamošnji opinion makers i predstavnici nevladinih udruga, a to je da se Šešelj kao adut koristi u hrvatskoj predsjedničkoj kampanji i da se otud digla cijela ova "prašina", te da Hrvatska nije u predizborima ništa od svega ovoga ne bi bilo - što ni po čemu ne odgovara istini. Ne spominju, baš kao ni Fajon - koja bi to trebala, da je ICTY, kao i procesuiranje ratnih zločina, Srbiji već u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju (što npr. nije bio u hrvatskom SSP-u), te da joj je to jedan od glavnih kriterija za otvaranje pregovora u poglavlju Pravosuđe. Kad se malo pogleda arhiva slovenskih stavova u Europskoj komisiji vezanih za pregovore s Hrvatskom, onda vidimo da je rukopis Tanje Fajon isti kao i ruko-

pis Maje Kocijančić, glasnogovornice bivše visoke predstavnice za zajedničku vanjsku i sigurnosnu politiku, Britanke Catherine Ashton. Ashton je otišla, došla je Talijanka Frederica Mogherini, a Kocijančić, "vjerna" promotorica britanske politike prema Balkanu je ostala na istom mjestu, što je i više nego neuobičajeno. Tanja Fajon je prije nego je postala zastupnica socijalista u EP- bila dopisnica slovenske televizije iz Bruxellesa.

KORPAR I DOPISNIK HINE GODINAMA U SLUŽBI GĐE. FAJON!

Kandidaturom na listi njegove stranke - i to na vrlo visokom mjestu za predan politički, a ne novinarski rad, nagradio ju je Borut Pahor dok je bio premijer. Zanimljivo je kako je Fajon pod kontrolom godinama imala hrvatske dopisnike, prije svih Korpara (koji se s njom slikao po novinama u zajedničkom joggingu) s HTV-a te dopisnika Hine.

Njih dvojica su godinama kroz vijesti - osobito tijekom hrvatsko-slovenskog spora zbog blokade pregovora - plasirali njezine spinove, promovirajući de facto britansku politiku. Za razliku od

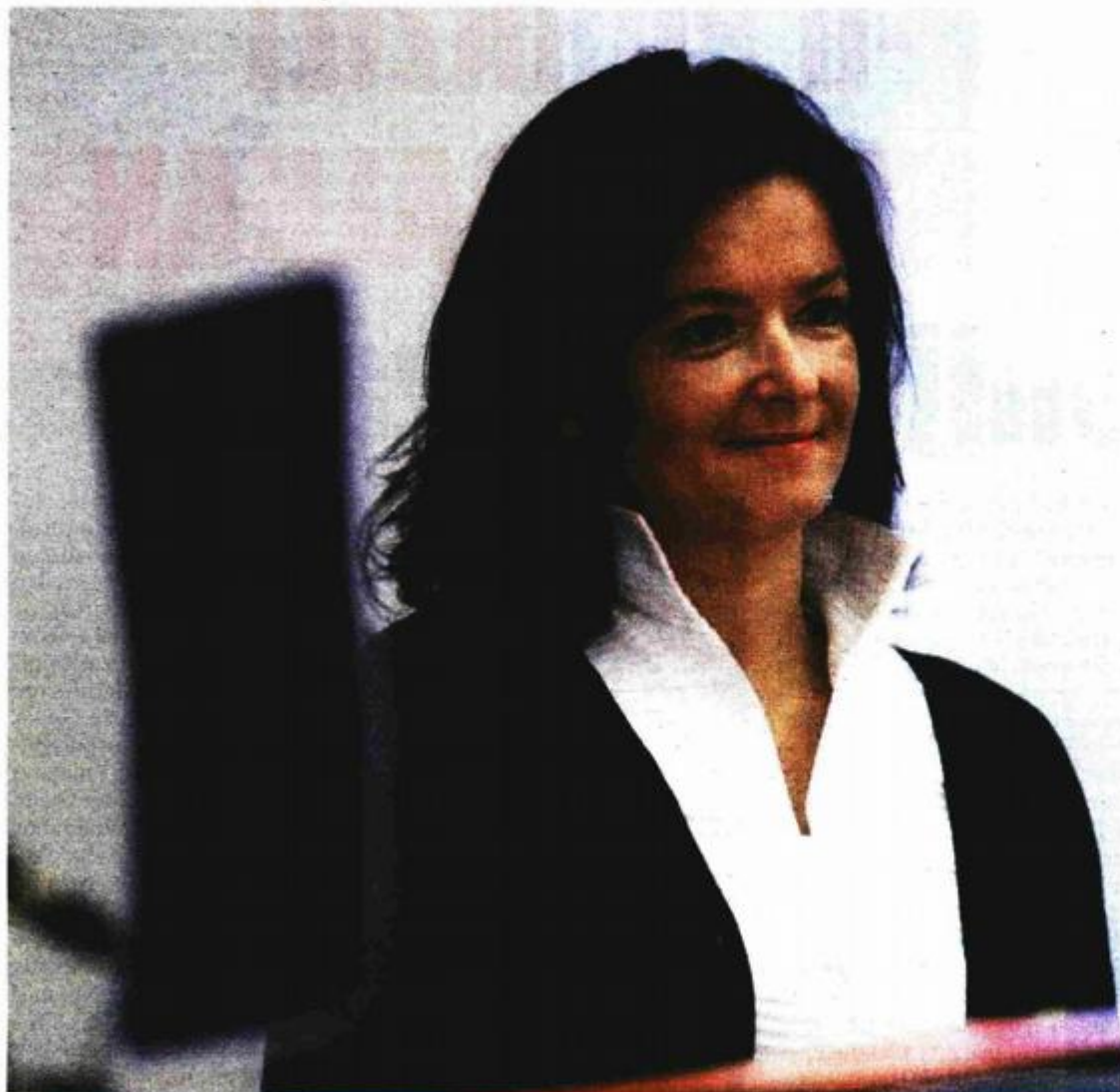
dopisnice Hrvatskog radija, koja je izvješćivala potpuno suprotno, temeljito i uvijek iz ugla hrvatskih stavova i interesa. Na tragu te politike, kad je postala zastupnica u EP-u, Fajon se "proslavila" time što je gurala omekšavanje viznog režima za zemlje "regiona". Srbi su je slavili kao heroinu, na stadionu su joj, kad su im ukinute vize za države EU-a bili razvili veliki transparent na kojem je pisalo "Hvala Tanja". Slovenija, koja je kao društvo u EU ušla još nepripremljenija od Hrvatske, sa starijim udbaškim strukturama, ima još i više problema nego Hrvatska. To u toj maloj državi još više jača činjenica da je tijekom SFRJ etnički Slovenija posve devastirana, a rezultat toga je posve "jugoslaveniziran" mentalitet. Drugi slovenski zastupnik u EP-u, Ivo Vajgl, rezoluciju o slučaju Šešelj je također iskriticizirao, smatrajući je posve nepotrebnom. Vajgl se šira hrvatska javnost svježije sjeća po polemici s Dubravkom Šuicom na hodniku Parlamenta kad joj je prigovorio na pitanju koje je postavila Alenki Bratušek, propaloj kandidatkinji za povjerenicu EK za energetiku. Vajgl je Šuici zamjerio na posve legitimnom pitanju koje je glasilo: Zbog čega je Bratušek, suprotno rezoluciji EP-a i preporukama Vijeća Europe, na proslavi nekog antifašističkog blagdana u Sloveniji veličala totalitarne (komunističke) simbole? Vajgl, kao i Fajon, bivši novinar, je stasao - a gdje drugo nego - u dopisništvu Tanjuga u Ljubljani. Bio je očito provjeren kadar, jer je postao dopisnik RTV Ljubljana i Dela iz Trsta, a potom se vratio u Tanjug, koji ga je poslao za dopisnika u Bonn, onda glavni grad Zapadne Njemačke, glavni "poligon" jugoslavenske Udbe. Karijeru je zatim nastavio kao jugoslavenski diplomat (uskratio vizu Zdravki Bušić), a raspad Jugoslavije je dočekaao kao šef Ureda za medije Sekretarijata inostranih poslova (Ministarstva vanjskih poslova) SFRJ. Tu je funkciju slovenskim osamostaljenjem samo "transferirao" u Ministarstvo vanjskih poslova mlade države u kojoj je također bio veleposlanik, državni tajnik, ministar vanjskih poslova - i danas je zastupnik u EP-u.

MATIČNA PLOČA BRITANSKE POLITIKE U SLOVENIJI I HRVATSKOJ

Stare jugoslavenske strukture, matična ploča britanske politike, u Sloveniji uopće nisu demontirane, kao ni u Hrvatskoj, s tom razlikom da o njihovu postojanju na ovaj način među slovenskim građanima ne postoji nikakva svijest. Zanimljivo je i to da je zastupnik u EP-u iz Slovenije Igor Šoltes iz grupacije Zelenih unuk Edvarda Kardelja, koji je također održao govor o rezoluciji u slučaju



Cijeli govor njemačkog socijalista Joscha Weidenholza bio je intoniran u stilu "razbili ste nam našu najdražu igračku - Jugoslaviju"



Rezoluciju nisu podržali slovenski liberal Ivo Vajgl i socijaldemokratkinja Tanja Fajon (na fotografiji). Ona je, prije nego je postala zastupnica u EP-u, bila dopisnica slovenske televizije iz Bruxellesa, a kandidaturom na listi njegove stranke nagradio ju je Borut Pahor dok je bio premijer

Šešelj, ali vrlo neutralan, bez jasnoga stava.

Ulaskom Hrvatske u EU nije prestalo, kako smo mislili, desetljetno slovensko "kumplanje" sa Srbima. U SFRJ su cijelo vrijeme koristili hrvatsko-srpsko pitanje za svoje pozicioniranje, operetni rat u Sloveniji je završio izravnim dogovorom Milošević-Kučan, i sasvim je očito, što je svega jednom javno dovedeno u pitanje, da Kučan nije govorio istinu svjedočeći na procesu Miloševiću o stvarnim okolnostima pogibije mladih novaka JNA koji su tijekom te akcije u Sloveniji bili očito namjerno izloženi kao mete i ubijeni su unatoč tomu što su nosili bijelu zastavu.

Slovenija je britanskim geopolitičkim konceptom Zapadnog Balkana (zemlje bivše jugoslavije minus Slovenija plus Albanija) u EU ušla još više nelustrirana od Hrvatske velikim proširenjem 2004.



Ulaskom Hrvatske u EU nije prestalo, kako smo mislili, desetljetno slovensko "kumplanje" sa Srbima. U SFRJ su cijelo vrijeme koristili hrvatsko-srpsko pitanje za svoje pozicioniranje, a operetni rat u Sloveniji je završio izravnim dogovorom Milošević-Kučan

Lustraciju, za razliku od Poljske, baltičkih zemalja, itd. nikada nije provela. Ali u rog britanske politike puhali su svi bez razlike, uključujući i njihovu mjesnu Katoličku crkvu koja je žestoko napadala u okviru svoje komisije Iustitia et pax arbitražni sporazum s Hrvat-

skom. Slovenija, najprije pokušajem blokade ulaska Hrvatske u NATO - i to provedbom nacionalnog referenduma o tom pitanju (Amerikanci su odmah Pahoru "savili ruku"), u sudbonosnoj godini završetka hrvatskih pregovora, blokadom zbog graničnog

pitanja bila je glavni instrument britanske politike u pokušaju vraćanja Hrvatske u zapadnobalkanski paket. Na to su pristajali i Pahor i Janša, a sve je to prema vrlo pouzdanim izvorima mentorirano u proljeće 2009. u Londonu.

RUPELOVI PRIORITETI I "POSTEN TRETMAN" SRBIJE I HRVATSKE

Dvije godine prije, u prsincu 2007., Slovenija je preuzela predsjedanje EU-om. Inauguracijski govor prioriteta slovenskog predsjedništva održao je tada Janšin ministar vanjskih poslova Dimitrij Rupel. I doživio pravi činjenični debakl. Prioritet slovenskog predsjedništva, dakle, bile su zemlje "zapadnoga Balkana" i njihovo približavanje Uniji. Rupel je tada kazao kako bi Srbija trebala potpisati SSP (Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju) i bez Ratka Mladića u Haagu. To je argumentirao sljedećim riječima: "Hrvatska je imala potpisan SSP 4 godine prije nego što je Gotovina izručen Haškome sudu. Ako ćemo biti poštene, trebali bismo isto tretirati Hrvatsku i Srbiju". Rupel, dakle, u zanosu svoga političkoga zadatka nije znao da slučaj generala Gotovine uopće nije bio u hrvatskom okviru za SSP (dok se Mladić, inače i optuženik za genocid, nalazi u srbijanskom okviru za SSP i to kao conditio sine qua non). Rupel nije imao pojma da je Hrvatska parafirala SSP prije nego što je general Gotovina optužen. On je samo naćuo da je Gotovina bio uvjet za nešto i stvar lakonski zaključio. Točnije, Rupel je pokazao elementarno neznanje pobrkavši dva potpuno različita kriterija: kriterij o SSP-u i kriterij o pridruživanju. Za to je vrijeme sadašnji premijer Pahor bio zastupnik u Europskom parlamentu.

Kad se analiziraju njegovi istupi iz tog razdoblja, a posebno istupi Jelka Kacina (bivšeg izvijestitelja EP-a za Srbiju, op.a), vidljivo je da su i jedan i drugi kroz Europski parlament promicali "agendu zapadnog Balkana". Koja je to moneta kojom su Britanci "potkusurili" Slovence? Ona se zove obećanje buduće pozicije lidera u regiji koja po defaultu nakon pridruživanja pripada Hrvatskoj. Ulazak Hrvatske u EU nisu mogli spriječiti iako se Britanija do zadnjega dana zalagala da 1. srpnja 2013. ne bude definiran kao datum ulaska, već da se pregovori zaključe, a datum ulaska ostane nedefiniran. Kontinuitet te politike se nastavlja, što je bilo posve razvidno iz istupa slovenskih parlamentaraca u odnosu na rezoluciju o Šešelju. Sad je agenda spriječiti ulazak Hrvatske u Schengen, što nije tajna. A to bi se prema pristupnom ugovoru RH-EU trebalo dogoditi sljedeće godine. Mi zbog takvog ponašanja slovenske politike samo možemo biti žalosni. I ljuti na domaće političare koji taj koncept ne žele prepoznati. Zastupnici u EP-u prvi su koji su tu politiku Britanije kojoj je Slovenija katalizator za Balkan - porazili. Bramertz je promijenio stav doslovno citirajući navode iz "Plenkovićeve" rezolucije. A Dačić pred Vanjsko-političkim odborom EP-a održao jedan krajnje provincijalni, "luzerski" govor. □

Rezolucija EP-a o Srbiji i slučaju Šešelj

Europski parlament

- uzimajući u obzir svoje prethodne rezolucije o Srbiji,
- uzimajući u obzir Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju između Europskih zajednica i njihovih država članica i Republike Srbije koji je stupio na snagu 1. rujna 2013.,
- uzimajući u obzir izvješće Komisije o napretku Srbije za 2014. od 8. listopada 2014. godine,
- uzimajući u obzir Statut Međunarodnog suda za kazneni progon osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriju bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: MKSJ),
- uzimajući u obzir članak 65. Pravilnika o postupku i dokazima MKSJ-a,
- uzimajući u obzir članak 135. stavak 5. i članak 123. stavak 4. Poslovnika,

A. budući da je Vojislav Šešelj, predsjednik Srpske radikalne stranke, pred MKSJ-om optužen za progone na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, deportaciju, nečovječno postupanje (prisilno premještanje) (zločine protiv čovječnosti) te za ubojstvo, mučenje, okrutno postupanje, bezobzirno razaranje selâ ili pustošenje koje nije opravdano vojnom nuždom, uništavanje ili hotimično nanošenje štete ustanovama namijenjenim religiji ili obrazovanju, pljačku javne ili privatne imovine (kršenje zakona i običaja ratovanja) u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i dijelovima Vojvodine (Srbija), počinjene između 1991. i 1993. godine;

B. budući da su 1993. godine Ujedinjeni narodi osnovali MKSJ kako bi procesuirao ratne zločine počinjene 1990-ih godina, čime su postavljeni temelji za rješavanje sukoba i razvoj u regiji po okončanju sukoba;

C. budući da je 6. studenog 2014., nakon više od 11 godina pritvora i dok sudski postupak još uvijek traje, Raspravno vijeće MKSJ-a izdalo nalog proprio motu (na vlastitu inicijativu) o privremenom puštanju Šešelja na slobodu zbog pogoršanja njegova zdravstvenog stanja, a pod sljedećim uvjetima: (i) da Šešelj ne utječe na svjedoke i žrtve; i (ii) da se pojavi pred Vijećem čim ono to naloži; budući da je Šešelj od početka suđenja imao neprijateljski stav prema MKSJ-u, što je pokazao uzastopnim prekidima, ometanjima i dezavuiranjima tijekom postupka te da je tri puta osuđen za nepoštovanje Suda zbog zastrašivanja svjedoka;

D. budući da je Šešelj od povratka u Srbiju u Beogradu održao tri javna govora u kojima je naglasio da se neće dobrovoljno vratiti na MKSJ kad ovaj od njega to zatraži, čime je najavio namjeru da prekrši jedan od dva uvjeta pod kojima je pušten;

E. budući da je Šešelj u svojim javnim izjavama više puta pozvao na stvaranje "Velike Srbije" čime je javno iznio pretenzije na susjedne zemlje, između ostalog i na državu članicu Europske unije - Hrvatsku, i poticao mržnju protiv ne-Srba; budući da je u izja-

vi za medije čestitao srpskim četnicima na "oslobodenju" Vukovara prigodom 23. godišnjice pada toga hrvatskog grada u ruke srpskih paravojsnih snaga i Jugoslavenske armije 1991. i zvjerstava koja su uslijedila, čime je prekršio uvjet da ne utječe na svjedoke; budući da se srpska mirovna grupa "Žene u crnom" okupila u Beogradu kako bi se prisjetila žrtava opsade u performansu pod naslovom "Nikada nećemo zaboraviti zločine u Vukovaru";

1. snažno osuđuje Šešeljevo huškanje na rat, poticanje na mržnju i teritorijalne pretenzije te njegove pokušaje sabotiranja europskog puta Srbije; izražava žaljenje zbog njegovih provokativnih javnih postupaka i ratne retorike od privremenog puštanja na slobodu, čime su ponovno otvorene psihološke rane žrtava rata i zvjerstava s početka 1990-ih godina; naglašava da bi Šešeljeve nedavne izjave mogle dovesti u pitanje ostvareni napredak u regionalnoj suradnji i pomirenju i potkopati napore ostvarenje proteklih godina;

2. podsjeća srpske vlasti na njihove obveze u sklopu suradnje s MKSJ-om i obveze Srbije kao zemlje kandidatkinje za članstvo u Europskoj uniji; sa zabrinutošću primjećuje da izostanak odgovarajuće političke reakcije i pravnog odgovora srpskih vlasti na Šešeljevo ponašanje potkopava povjerenje žrtava u sudski postupak; potiče srpske vlasti i demokratske stranke da osude sve javne manifestacije govora mržnje ili ratne retorike i da potiču zaštitu manjina i kulturnih prava; traži od srpskih vlasti da istraže je li Šešelj prekršio srpske zakone i da učvrste i potpuno primijene zakonodavstvo kojim se govor mržnje, diskriminacija i poticanje na nasilje stavljaju izvan zakona; podržava sve političke stranke, nevladine organizacije i pojedince u Srbiji koji se bore protiv govora mržnje;

3. poziva MKSJ i njegov Ured tužitelja da preispitaju postojeće uvjete za privremeno puštanje na slobodu u novim okolnostima; napominje da različita mjerila za praksu Tribunala u pogledu privremenog puštanja na slobodu neće pridonijeti ostvarenju ciljeva MKSJ-a; potiče MKSJ da poduzme odlučne korake da obnovi povjerenje u MKSJ oslabljeno Šešeljevim strašnim i nedopustivim javnim izjavama, što podrazumijeva i poduzimanje mjera da ubrza okončanje svih prvostupanijskih i žalbenih postupaka koji se pred njim vode; podsjeća da je privođenje počinilaca ratnih zločina pravdi nužan uvjet za istinski i trajni proces pomirenja;

4. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Vijeću, Komisiji, vladama i parlamentima država članica, potpredsjednici Komisije / Visokoj predstavnicu Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku, predsjedniku, Vladi i Narodnoj skupštini Srbije, Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda i predsjedniku MKSJ-a.